

něn viditelným. Neboť z veřejné knihy musí býti přesně viditelné, pokud jsou vlastnická práva obmezena, a nelze majiteli bráti volnost nakládati s majetkem poznámkou, která jest podle své povahy neurčitá.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodnutí rekursního soudu jest správné. Z dožádání politického úřadu jest zřejmo, že jde o vyvlastnění jen části pozemkové parcely čís. kat. 58, která však nebyla nijak označena ani popsána. I kdyby tu nebylo zvláštních předpisů o přesném označení dílce parcely, který má býti vyvlastněn, stačila by již obdoba § 74 knih. zák., dále § 4 zák. ze dne 6. února 1869, čís. 18 ř. zák. o knihovním dělení parcel a § 20 zák. ze dne 18. února 1878, čís. 30 ř. zák. o vyvlastnění pozemků k účelům železničním, v nichž jest vesměs vyslovena zásada, že, má-li se vzta- hovati účinek knihovního zápisu (zde poznámky zahájení vyvlastňo- vacího řízení) jen na část parcely, musí tato část býti přesně označena, podle potřeby i plánem nebo mapou. Jest to přirozené, neboť z knihy pozemkové a ze sbírky listin musí býti jasně vidno, pokud jest vlastník pozemku obmezen ve svém disposičním právu a toto disposiční právo nesmí býti více obmezováno, než jest nutným k dosažení cíle, jenž jest knihovním zápisem sledován, v tomto případě účinnost poznámky proti každému, kdo si později vymůže knihovní zápis k vyvlastnění nemovi- tosti (§ 4 (4) zák. čís. 43/1928 sb. z. a n.). Totéž jde na jevo také z katastrálního zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb., jednak z § 14 (3) o rozdělení pozemku na stavební místa, jednak z § 42 odst. šestý a sedmý o dělení parcel nebo o změně jejich hranic. Avšak i zá- kon čís. 43/1928, o nějž tuto jde, ustanovuje v § 4 (2), že v stavební- kově žádosti musí býti vyvlastňovaný pozemek přesně označen a že musí býti připojen situační plán stavby odborně zhotovený v přísluš- ném katastrálním měřítku, a ustanovuje v § 5 (6), že k vyvlastňovacímu nálezu musí býti připojen oddělovací plán, je-li toho třeba. Třeba jest toho vždy, jde-li o vyvlastnění jen části parcely. Není tedy správným tvrzení stěžovatelovo, že zákon čís. 43/1928 nepředepisuje, by politický úřad předložil knihovnímu soudu situační plán.

Čís. 8686.

Nárok na vyplacení valuty z povolené zápůjčky není peněžitou po- hledávkou ve smyslu § 290 a násl. ex. ř., nýbrž jiným majetkovým prá- vem podle § 330 a násl. ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 39/29.)

Vymáhající věřitel navrhl k vydobytí peněžité pohledávky povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávky dlužníka za městskou spořitelnou na vyplacení 70.000 Kč jako zbytku z povolené

zápůjčky. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: V exekučním návrhu jest tvrzeno, že povinná strana má proti spořitelně pohledávku 70.000 Kč jako zbytek z povolené zápůjčky. Ve stížnosti spořitelny se vysvětluje, že povinným manželům byla povolena ústavem hypotekární zápůjčka 60.000 Kč, na základě čehož bylo vyplaceno Živnostenské záložně 40.000 Kč a zbývá vyplatiti 20.000 Kč (po srážkách 15.900 Kč), poněvadž však povinní nedodrželi podmínky povolené zápůjčky, že nebude tento zbytek vyplacen a že z téhož důvodu nedojde k realizaci kaučního úvěru 50.000 Kč. Z toho vidno, že nejde o exekuci na pohledávku, nýbrž na nárok strany povinné, který má proti poddlužnici na doplnění hypotekární zápůjčky a na realizaci kaučního úvěru. Nemůže býti proto vedena exekuce podle § 294 ex. ř., nýbrž podle předpisů o exekuci na jiná práva majetková, pročež měl býti exekuční návrh zamítnut.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jest pravda, že novoty nejsou dovoleny ani v exekučním řízení. Než, že předmětem navržené exekuce není peněžitá pohledávka, nýbrž jiné majetkové právo, nárok na vyplacení zbytkové valuty víceméně 70.000 Kč z povolené zápůjčky, tedy nárok na sjednání smlouvy podle § 983 druhá věta obč. zák., jest patrnó již ze samého návrhu. Má proto pravdu rekursní soud, že nejde o exekuci na pohledávku, nýbrž na jiné majetkové právo, a právem proto vyhověl rekursu a zamítl návrh na povolení exekuce zabavením a přikázáním pohledávky podle § 294 ex. ř. Mýlným jest názor dovolacího rekursu, že rekursní soud přes to neměl návrh na povolení exekuce zamítnouti, jelikož i exekuce podle § 331 a násl. ex. ř. se zahajuje zabavením, neboť podle § 54 první odstavec čís. 3 ex. ř. musí návrh na povolení exekuce označiti i exekuční prostředky, jichž má býti použito, a soud nemůže povolit jiný exekuční prostředek, než strana navrhla. Je-li tento pochybený, musí býti návrh zamítnut.

Čís. 8687.

Udržovali-li sousedé odedávna společným nákladem můstek přes příkop na náves proti svým domovním stavením, jest oprávněn jeden z nich domáhati se pořadem práva na druhém uvedení můstku do řádného stavu.

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 42/29.)

Vlastníci č. p. 29 domáhali se na vlastníku č. p. 30, by žalovaný byl uznán povinným znovu zříditi a do původního stavu uvést mostek z veřejné cesty přes příkop na náves proti domovním stavením č. p. 29 a 30. K námitce nepřípustnosti pořadu práva soud první stolice ža-